

Sygn. akt I C 629/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny
w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia Lidia Kopczyńska
Protokolant -- Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 11 września 2019 r. w C.
sprawy z powództwa M. M.
przeciwko B. E.

o zapłatę

orzeka:

I. powództwo oddala;

II. zasądza od powódki M. M. na rzecz pozwanej B.

E. kwotę 3617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych)

tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 629/18

UZASADNIENIE

Powódka M. M., reprezentowana przez radcę prawnego K. P. (1), pozwem wniesionym w dniu 12 marca 2018 r. wnosila o zasądzenie od B. E. kwoty 10.892 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 16 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że z pozwaną łączyła ją umowa o świadczenie usług polegających na współpracy przy obsłudze klientów (...) Centrum (...). Powódka nie była stroną umowy z (...), lecz wspierała pozwaną przy pozyskiwaniu i obsłudze klientów. Pozwana będąc przedstawicielem (...) pozyskanych przez powódkę i przez siebie klientów zgłaszała do swojej firmy. Z uzyskanych przez (...) odszkodowań pozwana otrzymywała 40% prowizji, Pozwana ustaliła z powódką że za pomoc w pełnieniu funkcji przedstawiciela, będzie wypłacać M. M. 10 % otrzymanej prowizji. Pozwana wypłaciła powódce tylko część należności z tego tytułu. Dochodzona pozwem kwota stanowi należność z tytułu wypłaty pozostałej części wynagrodzenia wynikającej z umowy zlecenia zwartej pomiędzy stronami. Umowa była zawarta w formie ustnej i odpowiadała umowie zlecenia szczególnego rodzaju (art. 734 w zw. z art. 750 k.c). Zgodnie z art. 735 §1 k.c. zlecenie wykonuje się za wynagrodzeniem ustalonym przez strony. Według wyliczeń powódki pozostałą do dopłacenia z tytułu łączącej strony umowy jest dochodzona pozwem kwota.

W odpowiedzi na pozew pozwana B. E., reprezentowana przez adwokat K. S., wnosila o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana wskazała na brak legitymacji biernej po stronie pozwanej. Pozwana wносиła o zobowiązanie powódki do złożenia umowy, na podstawie której można ustalić legitymację bierną pozwanej,

Pozwana przyznała, że strony łączyła ustna umowa, na mocy której powódka wskazywała jej osoby, z którymi następnie były zawierane umowy upoważniające (...) do występowania o odszkodowania. Na prośbę powódki, umowy ze wskazanymi przez nią osobami były zawierane na nazwisko pozwanej, jako przedstawiciela (...). Z otrzymanych prowizji z tego tytułu pozwana wypłacała powódce należności. Pozwana zaprzeczyła aby umawiały się na kwotę w wysokości 10% otrzymanej przez siebie prowizji, a także aby zalegała z wypłatą. Zdaniem pozwanej wypłaciła pełną należność z tego tytułu powódce. Wobec zgłaszanych przez powódkę zastrzeżeń do wysokości przekazanych kwot, pozwana wyliczyła w mailu należność, która jej zdaniem należy się powódce. Po przeprowadzeniu korespondencji mailowej, pozwana dopłaciła powódce pozostałą kwotę należną powódce. Zdaniem pozwanej powódka otrzymała należność zgodnie z ustną umową w całości i dlatego wносиła o oddalenie powództwa.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny: Powódka M. M. była związana z pozwaną ustną umową o świadczenie usług, polegającą na współpracy przy obsłudze klientów (...) Centrum (...). Powódka nie była stroną umowy z (...), lecz wspierała pozwaną przy pozyskiwaniu i obsłudze klientów. Powódka i pozwana znały się prywatnie. Powódka współpracowała bezpośrednio z pozwaną, dla której wyszukiwała osoby poszkodowane. M. M. była w grupie agentów B. E.. Jej praca polegała na kontakcie z poszkodowanymi, kompletowaniu dokumentów, pomocy w wypełnianiu druków oraz innych czynnościach pomocniczych. Pozwana osobiście wypłacała powódce wynagrodzenie. B. E. jest dyrektorem w firmie (...), z którą wiąże ją umowę. W momencie rozpoczęcia współpracy z M. M. pozwana otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 25 % prowizji. Wraz ze stażem pracy i awansem pozwanej wynagrodzenie to wzrosło do 40 % prowizji. Prowizja ta jest opodatkowana. Według twierdzenia powódki, miała ona otrzymywać od pozwanej wynagrodzenie w wysokości 10% kwoty prowizji uzyskanej przez powódkę od (...), bez odliczenia podatków. Pozwana zaprzeczyła temu, że miała wypłacać prowizję w wysokości 10%, a w szczególności, iż kwota ta miała być liczona od stawki otrzymanej przez nią od (...) przed zapłatą podatku. Prowizja, którą otrzymywała pozwana była zmienna, zależała od wysokości odszkodowania, które firma otrzymała. Pozwana wypłaciła powódce pewną część uzyskanej od (...) kwoty, była to suma około 16.000 zł. Kwota wynagrodzenia wypłacona przez pozwaną powódce została pomniejszona o wartość podatku. Kwota dochodzona pozwem stanowi niewypłaconą część wynagrodzenia. Zwyczajowo w firmie (...) za polecenie wypłaca się kwotę od 50 do 200 zł. Powódka i pozwana wspólnie uczęszczały na szkolenia w ramach edukacji agentów dla firm prawniczych (dowód: pozew k. 3-9,9 verte, zeznania powódki k. 26-27, zeznania świadka A. G. k. 100-101 akt, zeznania świadka P. S. k. 10-103 akt, zeznania świadka K. P. (2) k. 104 -105, zeznania pozwanej k. 145, zeznania świadka R. K. k. 50-51) Na konto powódki od pozwanej zostały przekazane następujące kwoty:

- kwota 2000,00 zł w dniu 6 października 2015 r.;
- kwota 2000,00 zł w dniu 2 listopada 2015 r.;
- kwota 1000,00 zł w dniu 7 stycznia 2016 r.;
- kwota 1000,00 zł w dniu 17 czerwca 2016 r.;
- kwota 2000,00 zł w dniu 19 października 2016 r.;
- kwota 4337,00 zł w dniu 27 listopada 2017 r.

(dowód: potwierdzenia przelewów k. 67-72).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w toku sprawy dowodów, w szczególności: pozwu, odpowiedzi na pozew, pism procesowych stron, zeznań stron i świadków, potwierdzeń przelewów bankowych, które wskazywały jakie kwoty zostały przelane powódce od pozwanej.

Prawdziwość złożonych dokumentów nie była przez strony kwestionowana ani nie budzi wątpliwości i dlatego Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Jednakże przedłożone dokumenty nie są wystarczające do stwierdzenia istnienia długu.

Zeznania świadków wzajemnie się uzupełniały, chociaż również na ich podstawie nie można było ustalić treści umowy wiążącej strony.

Wszyscy przesłuchani świadkowie oraz strony zgodnie potwierdzili istnienia ustnej umowy pomiędzy pozwaną i powódką. Natomiast warunki ustalone przez strony w umowie były przedstawiane odmiennie przez powódkę i pozwaną.

Świadkowie nie widzieli w jaki sposób miały być przeprowadzone rozliczenia pomiędzy stronami z tytułu łączącej ich umowy i jakie kwoty miały być przekazywane powódce przez pozwaną. W tym zakresie zeznania świadków nie wniosły niczego istotnego.

Warunki łączącej strony umowy były znane tylko powódce i pozwanej, jednakże żadna ze stron nie przedstawiła wiarygodnego dowodu odnośnie jej treści. Strony były jedynie zgodne co do istnienia umowy i dokonywania wpłat przez pozwaną na rzecz powódki, w związku z realizacją tej umowy. Okolicznością bezsporną było, że zgodnie z tą umową za pomoc w pozyskiwaniu i obsłudze klientów pozwania płaciła powódce należność. Jednakże tylko powódka wskazała, że kwota ta została zaniżona o 10392 zł w stosunku do treści umowy. Natomiast zaprzeczyła temu pozwana. Świadkowie, łącznie ze wskazanym przez powódkę świadkiem R. K., nie potrafili wskazać konkretnych należności i dat kiedy powinny być przekazane powódce przez pozwaną pieniądze oraz określenia łącznie kwoty od której w procentach powinna być obliczona należność powódki. Z dołączonych potwierdzeń przelewów bankowych wynika, że powódka otrzymała od pozwanej kilkanaście tysięcy złotych. Wskazana przez powódkę kwota w pozwie, którą określiła ona jako różnicę niewypłaconego wynagrodzenia, nie została potwierdzona żadnymi dokumentami, na podstawie których Sąd mógłby ustalić faktyczną wysokość roszczenia.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powódka nie wykazała w sposób dostateczny istnienia zobowiązania pozwanej, ograniczając się do przedłożenia dokumentu zawierającego wyliczenia sporządzone przez siebie. Jednakże brak jakichkolwiek dowodów potwierdzających prawidłowość dokonanych wyliczeń nie pozwolił na ich weryfikację, istotną wobec zaprzeczenia pozwanej aby istniał dług.

Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c, art. 3 k.p.c, art. 6 k.c). Art. 6 k.c określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, (...),nr 6-7 poz.76).

W myśl zatem ogólnych zasad na powódce spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jej roszczenie, a mianowicie treści umowy łączącej strony i faktu, iż dochodzona pozwem należność została wyliczona zgodnie z warunkami umowy. Skoro pozwana B. E. zaprzeczyła aby poza wypłaconymi pieniędzmi miała obowiązek uiszczenia innych jeszcze kwot, na powódce ciążył obowiązek wykazania istnienia zobowiązania.

Zgodnie z art. 242 k.p.c. jeżeli postępowanie dowodowe napotyka przeszkody o nieokreślonym czasie trwania, sąd może oznaczyć termin, po którego upływie dowód może być przeprowadzony tylko wówczas, gdy nie spowoduje to zwłoki w postępowaniu.

Sąd przeprowadził wszystkie wskazane przez strony dowody, jednakże nie została wykazana treść umowy. Chociaż powódka twierdziła, że pozwana zobowiązała się do wypłacenia jej 10% z uzyskanej dla siebie prowizji, to nie tylko nie przedstawiła na to dowodu, ale również nie wykazała od jakiej kwoty ta stawka powinna być wyliczona. Do chwili wydania wyroku w sprawie powódka nie wykazała powyższych okoliczności istotnych dla oceny zasadności jej roszczenia. W tej sytuacji powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka przegrała proces, stąd powinna ponieść jego koszty. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz pozwanej koszty procesu na które składają się wyłącznie koszty zastępstwa adwokackiego ustalone na podstawie §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2017 r. poz. 1797)

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

Zarządzenie: (...)